

Σάββατο 27 Σεπτεμβρίου 2014
Εκδήλωση για τα 50 χρόνια από την αποφοίτηση της τάξεως του 1964

Αγαπητές κυρίες, Αγαπημένοι συμμαθητές και πολύτιμοι φίλοι,

Δεν θα πω πολλά για να μη σας κουράσω. Μόνο καμιά 20ριά σελίδες έχω ετοιμάσει. Κατ' αρχάς σε κάθε τραπέζι υπάρχει το μενού. Ο Άρης Εμμανουήλ, που κατά κύριο λόγο το επιμελήθηκε συνεπικουρούμενος από την Γιώτα Γιαννίδη και τον ομιλούντα, έχει τυπώσει το μενού καθώς και τα ονόματα των 20 συναποφοίτων και θα τα πάρετε σε λίγο διπλωμένα με κορδέλες για ενθύμιο.

Α! Να μη ξεχάσω, επειδή το κυρίως φαγητό περιλαμβάνει 3 επιλογές. Ζητήσαμε από τον σεφ & έφτιαξε την σπεσιαλιτέ του που είναι ένα εξαιρετικό μπριάμι με φρέσκα λαχανικά από τον Πύργο της Ηλείας και γι' αυτό το ονομάζει ...Σατώ ΜπριάΜ. Στο μενού όμως γράφτηκε κατά λάθος ΣατωμπριάΝ με «ν». Ζητούμε την κατανόησή σας.

Εφέτος έκλεισαν 50 χρόνια από τον Ιούνιο του 1964 που τελειώσαμε το σχολείο. Η τάξη μας ξεκίνησε το 1955 με 10 μαθητές στην 4η Δημοτικού. Στα 9 χρόνια σχολικής μας ζωής προστέθηκαν άλλοι 20 ενώ 10 απεχώρησαν για άλλα σχολεία. Τα 30 συνολικά ονόματα είναι τυπωμένα στον πίνακα που θα σας δώσουμε σε λίγο. Έτσι το 1964 αποφοιτούν από το Ε.Ε.Α. 20 φερέλιδες νεανίες.

Στο διάβα των 50 ετών, 4 από τους 20 εγκατέλειψαν ακούσια τον δρόμο της ζωής αλλά τους αισθανόμαστε πάντοτε κοντά μας, γιατί τους έχουμε στην καρδιά μας. Είναι ο Βάιος Παγκουρέλης που «έφυγε» το '98, ο Παναγιώτης Γιαζιτζής το 2004, ο Βιδιάνος Μοσχάκης το 2005 και ο Γιάννης Σπανδάγος το 2012.

Από τους υπόλοιπους 16, έχουμε χάσει τα ίχνη του Τάσου Γιαννημάρα μέχρι που πριν λίγο καιρό έμαθα από τον Κώστα Κωστή, απόφοιτο '60, ότι προ ολίγων ετών τον είχε δει στο σχολείο που εργαζόταν. Ελπίζουμε ότι θα καταφέρουμε να βρούμε ξανά τα ίχνη του.

Ο Γιώργος Αμασλίδης είναι στην Ινδιανάπολη των ΗΠΑ και σε λίγο θα τον πάρουμε τηλέφωνο να μιλήσουμε μαζί του και ο Πέτρος Μπούχερτ μαζί με την Σούλα είναι στην Μήλο των Κυκλάδων αλλά με την βοήθεια της τεχνολογίας είναι τώρα κοντά μας [**εμφάνιση οθόνης Η/Υ με Skype**]. Η έμπνευση, το σχέδιο και η κύρια φροντίδα για την σημερινή βραδιά είναι του Άρη Εμμανουήλ και τον ευχαριστούμε θερμά για όσα έκανε και θα απολαύσουμε σήμερα. Το ειδικότερο δώρο του, που θα πάρετε σε λίγο στα χέρια σας, είναι ένα CD με φωτογραφίες μας από την σχολική ζωή και όλα τα δημοσιεύματα συμμαθητών μας στο περιοδικό «ΑΝΑΒΡΥΤΑ».

Ο Φραγκίσκος Ζέης, ευαίσθητη ψυχή όπως πάντα, θέλησε να τιμήσει με ένα δωράκι (ένα πουγκί - έκπληξη) αλλά και με ένα λουλούδι τα ...λουλούδια μας, τα έτερα ημίση μας δηλαδή. Επί πλέον, για τους αγαπημένους του συμμαθητές έχει ένα ενθύμιο της εφετινής επετείου, ένα πρεσ-παπιέ με τον θυρεό του σχολείου και τις ...σημαδιακές χρονολογίες (1964-2014).

Ο D.J. μας, ο φίλος και παλιός συνάδελφός μου, Κώστας Μουσάς, έχει επιλέξει τραγούδια εκείνης της εποχής, ελληνικά και ξένα και ιδιαίτερα του '64 αλλά και νεώτερα.

Αξίζει τον κόπο να θυμηθούμε 2-3 χαρακτηριστικά τραγούδια : Τα 2 από αυτά κυριάρχησαν στο πάρτυ που κάναμε στο σχολείο το '63 και είναι το "Do you love me" των Contours [**παιζει το τραγούδι για λίγο**] και το "Se le cose stano cosi" του Sergio Endrigo [**παιζει κι αυτό**].

Το 3ο τραγούδι το ακούσαμε το '64, όταν, απόφοιτοι πλέον, πήγαμε σύσσωμοι να διασκεδάσουμε στην περίφημη «Σπηλιά του Παρασκευά», στον Πειραιά, όπου ο Γρηγόρης Μπιθικώτσης τραγουδούσε την μεγάλη επιτυχία του «Τριαντάφυλλα σπασμένα» [**παιζει το τραγούδι**]. Εκείνο το βράδυ, μετά την «Σπηλιά», κάποιοι γύρισαν σπίτι ενώ οι άλλοι έκαναν ...εξερεύνηση σε πλησίον γνωστή (περιβόητη τότε) και μη εξαιρετέα συνοικία.

Εύχομαι καλή μας διασκέδαση και σε 10 χρόνια να είμαστε καλά να εορτάσουμε όλοι και όλες μαζί τα 60 χρόνια. Ο λόγος τώρα στον Κώστα Γιαννίδη, Φύλακα του Σχολείου το σχολικό έτος 1963-64, για να δώσει, όπως και τότε, το σύνθημα να γίνει η προσευχή και να αρχίσει το δείπνο.